liggemale teiste leri jure, selle kindla nou-
uga ehk seälsammas surra ehk ärrawoita.
Ja sellepärrast tunglsiid nemmad ni wah-
waste ja kangeste kest nende lerisse et kest
tükkide ja püsside laskminne, mis waenla-
sed meie peäle laskside, neid ei woind keel-
da sisse minnemast. Nelli tundi pannid
ommeti need teised wasto, agga kui se
tapius keigekangemaks sai, ja nemmad
näggid et nemmad ei ennam woind par-
rara, siis nemmad hakkasid senna ja ten-
na jookema ja mötlesid et meie rahwas
piddi sagi kallal minnema, et nemmad
woiksid siis jälle koggemattá nende peäle
tulla. Agga meie söa mehhed läksid otse-
kohhe kest lerist läbbi ja aiasid neid tagga,
ja kest mis nende ette tulli, piddi kamcó-
ga terra tundma Said nemmad neid
siis täieste ärrawoitnud, siis nemmad tul-
lid rönnoga taggasi, ja läksid sagi kallale.

Kest

kest se leer olli sest täis; seäl nemmad
leidsid, mitto tuhhat telgid, tükkide ja püss
lössi liggi nellikümmend sured tükkid, ühhe
hulga püssi rohto ja muud söa wärrid, lip-
pud, keiksugust mona Kamelide ja wei-
te hulga, keiksugused rided ja muud as-
jad, mis ühhe söa wäele lerts on. Selle
üllema peälikko telgi sees mis koggone il-
lus ja kallis, kuka ja höbbeda ja sõdiga
läbbi koutud olli, anti siis Jummalale,
selle wäggede Jssandale kes meie ni suurt
woimust annud, selle eest au ja kitust.
Jummal olli meid ka nenda armolikkult
hoidnud et agga wägga pissut meie rah-
wast olid hukka saand, agga sedda ennam
neist Turkidest. Se olli kül üks suur woi-
mus, agga kolme näddala pärrast and is
Jummal meile weel palio surema önne
ja woimuse, ja se sündis essimesse päwal
leikusse kuul kui kest Turki wäggi sada

)(7 ja

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1772, lk. 19